

som hon förstådt förwårswa årkånsla, kan snart blifwa i hwarje Romares hjerta förbannad, ifall hon förwårswar hat.

Byt Rådgifware, Cæsar! Du älskar astrologien. Tag emot af min hand de Chiromantiske märken, dem du, wid de nyas wal, må säk-
rast följa. När du ser en trumpen, men jämn man, som tiger, men som
flitigt fyller sin pligt tala då wid honom: Låcka utur honom hans tan-
ka, med wänlighet: Låt honom göra dig förslag, at häfwa orsakerna til
hans misnöje, ifall de röra det allmänna. Sök så många du kan få af
denne art. Men alla de, som, like de spånde Arcadiske bågar, stå fars-
dige, at på din första wink, låta pilen fara, lika godt hwarit hån, må du
agta dig före. Lita säkert på mina ord, Cæsar! at just sådane sega sprin-
gare woro de, som, efter slaget wid Actium, togo öfwerlesworne af de
skipp, på hwilka de hade stridt, för Antonius, i tanka, at han skulle win-
na, och brände dem, fulströdde med rökwärk, til et offer, åt Octavius,
efter han wann.

Byt tankar, Cæsar! eller och ömsa ofta din lifswakt. Ty betänk at
de tre och tjugu stygn, som skilgde din frände, Cajus Julius, wid högsta
magten, utdelades af Romare, som bögde knä för honom. Skåls eljest
wid hwarje bit du åter, och häfwa för hellswa den ofonstade källans wät-
ska, när din gorn är torr. Rätwise Gudar! förneken ewärdeligen Pyg-
malions plågoandar, all ordsak, at nalkas det Slott, som hysar Roms
enda redskap til sällhet.

Men om du redan är fördärswad af smickar, Cæsar! så emottager du
min wänmening, med owilja. Och denne owilja förwandlar sig til hat.
Och detta hat törhända, kostar mig lifwet. Men har dit sinne redan un-
dergått en så ohugnelig förändring; så gör du mig en ringa sorg med lif-
wets för'ust; ty det är sällare at dö från en olycklig regering, än leswa
under honom, i ständig fruktan. Är det möjligt at du kan mistyda min
tilgifwenhet; så bli mistningen af din wänskap, mera drägelig. Dräper
du mig, så högaktar jag, för Samhällets skuld, det hugg, som du, i
des namn, låter gifwa mig, hwilket Samhälle likwäl aldrig låter skrifwa
på sin råkning. Men då önskar jag, at du må nödsakas leswa längre,
än du wäl sjelf, och at döden måtte aldrasorgsälligast undanwika dig, när
du med yttersta bemödande söker honom. Särwäl!

W. d. besendert af Wäsby Sätessgård en Sommar. *)

Wäsby åkrar tjäll och gårdar
Sint upodlas gladt och sält,
Sieswa Jandrens sagra sält
Kriapt en Ceres mera wårdar
Kriapt Pomona syns mer stön
Hwärt et grugt öga hwälsmer

Möta strömmar, floder, älfvör,
Med naturens winst och löd.

Äfvermannen i sin tröja
Sämt sin Lia hwässa sär
För hwart hugg, hwart slag han slår
Nya blomster sig uphöja
Til ny lusta för hans syn,
Och på trädets rika grenar
Nya tyngder det förmenar
Att uplysta sig til skyn.

Jag ser Wäsby präst utbredas
Båd af konsten och naturen
Anda til den kalla murn
Måste Floras skydd diledas
Ut af Aspar, El och Ahl
Och ikring en präktig hydda
Den små änglar trygt beskydda
Sjunger Erast och Näcktergot.

Konsten har en lustgård grundat
Med Berceauer och Allér
Där man hjältars bilder ser
Sen de här i tiden blundat
Hur de göms i Fauni hwalf
Och bland Urnors mängd på listen
Lysa konsten med Artisten
Fast hon kråfad är och half.

Men hwad måst min själ förnjör
Är en dygd hos hwar Person
Som det minsta tjenstehjon
Til sit wärde högt uphöjer
Lydnad i hwart hjerta bor!
Hwar en tyks sit kall så sedta
Att han som et barn kan möta
Wäsby milda Far och Mor.

Dag = Bladet :

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 88.

Stockholm, den 23 Januarii 1782.

Inlämde til Favorit Samlaren.

Gavelston (til börden en Fransos) blef, så snart Konung Edvard den Andra stigit på Engelska Thronen, återkallad, då han under Edvard den Första blifwit förwist Hofwet såsom elak undersåte, och Prinsens förledare, — Enapt hade denna Favoriten infunnit sig förån han öfverhopades med tjänster, Rang och pengar, han blef Grefwe af Cornouaille och seck de största förlåningar i Riket tillika med On Man — Engelsmännerna sem gjort sig så stort hopp om sin unga Konung, kunde intet begripa sig wara så bedragna, Gavelston blef då et mål för deras ondskä och bitterhet, så mycket snarare, som han gaf bort alla tjänster, och så godt som förde Riksstyrelsen ester sina nycker — Det tyktes som Edvard blott wille wara Konung för at göra sin Favorit lycklig — Hysels fatt endast at behaga honom som en älskare för sin älskarinna, studerade han endast tillfällen och medel at förnöja honom, — omsider regerade Gavelston helt och hållit, och Edvard war hans undersåte eller snarare hans slaf.

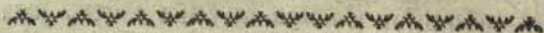
Om et Gruntimer säger Thojras, hast så stark böjelse för denna Favoriten, hade det warit mindre underligt, til och med förlätligt, han hade alla de egenskaper som kunna behaga och reta Eönet, ungdom, skönhet, en wärd som war sin och nerveuse, en besynnerlig hurtighet och wighet i alla Ridderliga öfningar, til och med at hans infall woro ofta de lyckligaste, på årans och tapperhetens sida war han utan den minsta fläck, med et ord: Om han warit mindre älskad af Konungen, hade han gjort en
longt

longt solidare lycka, fast ej så lysande, — men det var just denna höga kärleken som gaf honom en så omätelig högfärd, och förde honom til sit fall, han brukade ingen gränts i sin Regerings konst, och knapt nog wärdade han sig at befälla i Konungens namn — hans utwärtas egenheter gjorde honom så stolt och förmåten, at han tykte sig vara den första i hela werlden, då han igenom laster och debaucher likwäl war den föraktligaste.

Medlen som Gavelston nyttjade til sin stora lycka, woro först en blind och undergifwen lydriad til alt hwad Konungen önskade och tänkte, det måtte vara så gale och ohyckligt det nånsin wille, och sedan at ständigt upfinna nöjen och lustbarheter — en sådan Minister som Gavelston utan sanna kunskaper och arbetsamhet, som sysselsatte sig med bogateller, dans, spel, feter och ofta mindre oskyldiga nöjen, kunde wäl omdjeliggen styra et så stort rike — också kalkas hans slut — för at icke skrifwa Edwards Historia utan Gavelstons, så dödr jag korteligen berättat at de Stora i landet tillika med Parlamenterna reste sig emot Konungen, med hwilkens regering eller snarare Gavelstons de woro så misnöjda, och trungo honom at lös- wa, det denna hans Favorit skulle gå ut Riket, — Konungen hade emed- lertid förmått honom med en Grefwinna af Gloucester, sin slägttinge, hwilket också ökade deras ofund och bitterhet, emsöder, efter många oroligheter, och så godt som uppenbar feid, wägade Konungen ej tängre at illudera si- na löften, utan smekningen måste isrän Håfwet, och blef Gouverneur öfwer Irland med en instruktion at göra och låta som han wille. Så hederlig också en sådan retraite tyktes vara, så war han knapt arsländ dit fördrån Konungen återkallade honom, under sken at assistera wid et Riddares spel, Ligan emot Konungen utwärlade på nytte at Gavelston blef bortskickad, men liksom förut kom straxt tilbakars til Hofwet lika stolt och lika hög emot sina omwänner, litandes altid på sin wän Edvard, til och med at han war nog djärf för at ej menagera Drottningens höghet i föraktliga ord och miner, och gaf Henne anledning at misstränka sin Gemäls aldrabrotts- gaste wänskap för Favoriten, raseriet gick så langt, at de misnöjda som bestodo nästan af hela Riket, grepo til wapen, anförde af Grefwarne Lencastre och Warwich, som tågade emot York, där Gavelston war tillika med Konungen, hwilka wid första underrättelsen därom öfwergångro stället, och Gavelston för hwilken Konungen måst fruktade, kastade sig in i en

Fäst.

Fästning som belägrades och intogs efter några dygn, då Rebellerna utan affeende på Capitulation den de enligt all folkskrätt bordt hålla, låto straxt inför en slags domstol dömma lifwet af Gavelton som slutade sin lyckliga cariere på stupstücken.

Den tiden hwarpå man får lära något är alltid wäl använd.

Moralisk Saga *)

En bonde lefde tillika med hela sit hushåll af intet annat än fiske och jagt, hvilka näringsfång han idkade ymsom — en dag då han hade satt ut sina jagtnät, fect han tre stycken soylar, och flera hade han hopp om, då i det samma, bullret af 2:ne förbigående som tyktes wara oeniga, skrämde hela jagten, — det war et par Philosopher, som småträtte — bonden ber dem wara så goda och tiga, — ja, sade de, min kära gubbe! med det förordet: at wi få hwar sin fogel af dig — Gud bewars! swarade han, då har jag ju en enda qwar, jag är fattig och har stort hushåll, Ni å fastlig obilliga god Herrar! som wijen behålla två tredjedelar, då jag alltid trodt at ju slugare en människa wore, ju rättwisare skulle hon wara — Filosofherna woro enwisa, de begåfwo sig intet under annat wilkor, utan fullföljde sin dispüt med samma häftighet — hwad war annat at göra för den fattiga gubben än samtycka til deras påstående? — men sade han, då Ni få delen med mig, så bõr jag ock dela med eder, och när jag skänker er af mina foglar så bõren Ni skänka mig af eder wetenskap, underrätta mig hwarom Ni talte? — om Hermaphroditer, swarte de, gubben blef intet stort klofare, de uttydde då för honom at Hermaphrodit wore han och hon på en gång, bonden lade det på minnet och hans fogelanammare gingo sin wäg.

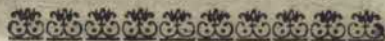
Dagen derpå bitida om morgonen, rodde den fattiga bonden ut på hafwet för at ta op sina nät, då han får en fiff af en sålynt storhet — i glädje löper han til Slottet för at lämna den åt Sultanen, denna Fursten som älskare och ägare af de största naturaliesamlingar, tog med nöje

emot

*) Inskadt

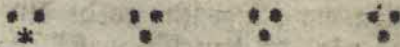
emot den, och befalte sin Vizir, at låta ge fiskaren et tusende guldstycken i belöning — Viziren håpen öfver en så owanlig friskostighet förestådde Kejsaren, at om han kastade bort så stora summor för et sådant lappri, så skulle alla människor löpa til med alla världenes fiskar och Riks-Cassan skulle tömmas — jag har en gång lofwat, swarade Kejsaren, Konungarna äro mera än andra människor skyldiga at hålla löften, som äro wälgörande, och huru tycker du at jag med heder skal komma ifrån denna saken? fråga fiskaren, sade Viziren, om hans fisk är hane eller hona, swarar han då, at den är hane, så kan man säga, at så snart du skaffar honan, så får du de utlofwade tusende guldstycken — i andra fallet, om fiskaren säger at det är en hona, så får han pångarna närhan bringar hanen, således är gubben alltid bedragen och han kan få en måttelig drickspenning — Sultranen gillade ehuru med owilja, Vizirens råd, och befalte at bonden skulle komma in — är din fisk han eller hon? nej, aldranädigste Herre och Kejsare, den är Hermaphrodit swarade bonden.

Hvem kunde bli mera surprenad än den snåla Viziren som war närvarande, wid et sådant swar? och Sultranen glad befalte at den en gång utlofwade summan skulle ökas til dubbelt och gifwas gubben.

Sortfättning på Respective Pränumeranter af 2:dra Skåcken.

Castor och Pollux i Compagnie 1 Exempl. — Kung Pharao 6 — Momus 100 — Anitus 25 — med devis "on peut honetement demander aumône 1 — monstres modernes 4 — monstres hideux et abominables 12 — ecrivains enragéz 9 — nouveaux Titans 1 — engeance Cerberienne tillsammans 1.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe, 1782.

